

הוא צייר שמלות על כל מחברת ופיסת-ניד וחטף בגלל זה מכות ממוריו והוריו

אופנאי מגיל 10

הערב אימפרוביזציה
שימלת-קוקטייל ממשי, בהדפסת בטיק אבסטרקטית, עם כתפיות צלובות בגב. יאיר מתכנן את שימלותיו במיוחד לנשים צעירות, או, לפחות, לבעלות נשמה צעירה.

קה ללא גמץ ספק שהוא יהיה אופנאי. כיום, בגיל 24, כשמאחריו ותק של 14 שנות קישקושים ולימודים קשים, יאיר גליק סוף הוא אחד האופנאים הצעירים בישראל. לאחר שגמר את גימנסיה הרצליה בתל-אביב, התגייס יאיר, ציפה בקוצר-רוח ליום השיחרור, טס מייד למחרתו לפאריז, שם למד בבית-הספר הגבוה לאופנה של איגוד בתי-האופנה בפאריז. עם תום לימודיו חזר ארצה, פתח את הבוטיק הקטן שלו בתל-אביב, בדיונגוף, שם את יכולה היום לראות לאן הביאו אותו קישקושי בית-הספר.

מספר יאיר: כשחזרתי מצרפת, מצאנו חנות ברחוב דיונגוף. פתחנו עם עשר שמי לות. היינו בטוחים שישר יחטפו את זה. היום אנחנו כבר למודי-ניסיון: אם אין מיבי חר עשיר, לקוחה לא נכנסת.

יאיר, שעודכן בכל הקשור לאופנת פא-רז, תפר בתחילה שמלות בקו ששלט ב"אירופה: "בחורף, זגמים בלי שרוולים, או שרוולים קצרים — דבר שלא נהוג בארץ. זה לא הלך לנו. היינו צריכים לשנות את השמלות."

אט-אט למד יאיר מה בדיוק רוצות צעירי רות ישראל. עד כדי-כך — שבימים אלה עומד הוא בפני פתיחת בוטיק חדש. תהיה בו מחלקה מיוחדת, שבה תוכלי להחליף שימלה שנמאסה עליך באחרת, תמורת תשלום מסויים. אם תרצי, תוכלי אפילו להחליפה בשמלה חדשה — ברבע ממחירה. דבר אחד בטוח: בלי להשאיר קצת כסף במקום, את לא יוצאת משם.

הלילה שימלת-ערב קלי... לה ממשי שחור. פרח אדום משלים אותה כנוי.

חמים ומעים שימלת קוקטייל מבד קרפ בגוונים חום, שחור וכתום. המיוחד שבה: הוילון הרחב בגב, היולר מחשוף גדול.

כשיאירקה גליקסון היה זאטוט בן עשר, נהג לחטוף סטירות מאמו ונערות ממורתו: לשתייה נמאס לראות אותו יושב כל היום ומקשקש בגדי-זשים על כל פיסת-נייר שלפניו. כל המחברות היו מלאות דגמי שמי לות. כל המגרות בבית היו מלאות דפים עם

אביב בכתום שימלת אחרי-הצהריים משנטונג. ה צבע השולט — כתום, כששרול תחתון מבצבץ בירוק. ליד הדוגמנית — האופנאי יאיר גליקסון.

קליאופטרה מודגמת על-ידי קארין (עומדת לפני הזוג השוב). שימלה ממשי נקי בהדפסת בטיק. הגוונים: חום-כתום-צהוב. שילוב מעניין בין ההדפסה לגיזרה.